

A Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 1.Pf.20.780/2020/7/II.

A felperes: felperes neve, **felperes címe**

A felperes képviselője: dr. Gyurkovics Bence ügyvéd, **felperesi képviselő címe**

Az alperes: I.rendű alperes neve, **I. rendű alperes címe**, I. rendű

II. rendű alperes neve, II. rendű alperes címe, II. rendű

Az alperesek képviselője: **II. rendű alperes neve** ügyvéd, **II. rendű alperes címe**, aki az I-II. rendű alperest képviseli

A per tárgya: képmáshoz és hangfelvételhez való jog megsértése

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 65.P.24.452/2017/48.

í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezéseit helybenhagyja.

Kötelezi az I. és II. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessenek meg a felperesnek személyenként 127.000 (százhuszonhétezer) forint másodfokú perköltséget és az államnak - az állami adó- és vámhatóság felhívására, az ott megjelölt módon, határidőben és számlára - az I. rendű alperes 56.000 (ötvenhatezer) forint, a II. rendű alperes 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

- [1] Az elsőfokú bíróság által megállapított, a fellebbezés szempontjából releváns tényállás szerint a felperes 2010 augusztusától 2017. január végéig a **rendészeti szerv** (a továbbiakban: **rendészeti szerv**) jogtanácsosaként a rendészeti szervet bírósági tárgyalásokon is képviselte. Két ilyen alkalommal, 2012. április 11-én és 2012. április 25-én a Kúria tárgyalótermében a magát a sajtó képviselőjének mondó I. rendű alperes a tárgyalásról felvételeket készített. A bíróság tájékoztatta az I. rendű alperest, hogy a felperes nem járult hozzá a képmását ábrázoló felvétel készítéséhez. A Kúrián megtartott tárgyalásokról készült felvételeken a felperes nyilatkozattétel közben azonosítható módon látszik. Az I. rendű alperes a YouTube csatornáján (a **elérhetőség** elérhetőségen „**cím**” címmel, illetve a **elérhetőség2** elérhetőségen „**cím2**” címmel) bárki számára elérhetően hozzáférhetővé tette a felvételeket. A II. rendű alperes a **weboldal** weboldalon (a **weboldal** linken), illetve a Facebook-oldalán tette hozzáférhetővé a felvételeket bárki számára elérhetően. Az I. rendű alperes által készített felvételek a világhálón 2012 májusától 2017 februárjáig voltak elérhetőek.
- [2] A felperes 2012. júniustól 2014. szeptemberig nem dolgozott, a **rendészeti szerv**-ra történő visszatérésekor szerzett tudomást az internetre felkerült tárgyalási felvételekről.

- [3] A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az I. rendű alperes megsértette a képmás védelméhez fűződő jogát azzal, hogy a Kúrián, 2012. április 11-én és 25-én megtartott tárgyalásról oly módon készített felvételt, hogy azon a felperes határozott nyilatkozata ellenére azonosítható módon látszik. Kérte, hogy a bíróság azt is állapítsa meg, hogy az I. rendű alperes megsértette a felperesnek a képmás védelméhez fűződő jogát azzal, hogy a jogsértő módon készített felvételt a YouTube csatornáján mindenki számára hozzáférhetővé tette. Emiatt magánlevélben, kérjen elnézést a felperestől. Jogsértésenként 350.000 forint nem vagyoni kárkövetelést és a jogsértésektől (a videófelvétel feltöltésétől) kezdődő esedékességgel a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: régi Ptk.) 301. § (1) bekezdése szerinti késedelmi kamat megfizetése iránti igényt is támasztott. A jogsértő helyzet megszüntetése körében elsődlegesen kérte az I. rendű alperes kötelezését valamennyi, képmását tartalmazó videó, fénykép, hanganyag megsemmisítésére, másodlagosan a felvételek jogsértő tartalomtól megfosztását: a felperes kitakarását oly módon, hogy azokon a felperes ne legyen felismerhető. Kérte, hogy a bíróság az I. rendű alperest tiltsa el a további jogsértésektől.
- [4] A felperes a II. rendű alperessel szembeni keresetében annak megállapítását kérte, hogy a II. rendű alperes megsértette a felperes képmás védelméhez fűződő jogát azzal, hogy a Kúrián 2012. április 11-én és 25-én megtartott tárgyalásokon jogsértő módon készített felvételt honlapján, illetve a Facebook-oldalán mindenki számára hozzáférhetővé tette. Kérte, hogy a bíróság kötelezze a II. rendű alperest az I. rendű alpereshez hasonló módon elégtétel adására, valamint jogsértésenként 100.000 forint nem vagyoni kár és késedelmi kamata megfizetésére. Kérte továbbá a II. rendű alperes eltiltását a további jogsértésektől.
- [5] Keresetét a régi Ptk. 80. § és a 354. §, valamint a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény: a továbbiakban: Pp.) rendelkezéseire alapította. Jogi álláspontja szerint az I. rendű alperes a felperes kifejezett tilalma ellenére készítette, majd használta fel a felvételeket. Az ügyvéd hivatású II. rendű alperestől elvárható szakmai és etikai magatartás az lett volna, hogy az I. rendű alperest a jogszabályok, joggyakorlat és a bíróság végzéseiben foglaltak betartására inti, nem pedig maga is felhasználja a felvételeket. Előadta, hogy soha nem volt párt tagja, a politikai állásfoglalástól is kifejezetten elzárkózik. Emiatt sérelmes számára, hogy a feltöltött videó megtekintése alapján szélsőséges nézeteket valló vagy a rendőrséggel - amely képviselőjeként napi munkavégzése során eljár - szemben különösen nagy ellenszenvet érző személyek is minden további nélkül azonosíthatják, s így atrocitásoknak lehet kitéve. Ez a felvételekről való tudomásától függetlenül is sérti a személyiségi jogait.
- [6] Az alperesek érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Elsődleges védekezésük szerint a kereset érdemben nem tárgyalható, mert a felperes nem jelölte meg a közzététel időpontját és területét. A keresetet egyébként sem tartották megalapozottnak, mert az arról szóló közjegyzői tanúsítvány, hogy a két videófelvétel 2017. január 27-én fellelhető volt a YouTube videómegosztó portálon, nem igazolja sem azt, hogy azokat az I. rendű alperes töltötte fel, sem azt, hogy azonos tartalmúak a korábban közzétett felvételekkel. A felperes azt sem bizonyította, hogy a **weboldal** honlapon és a Facebook-profilon a II. rendű alperes osztotta meg a videófelvételt, továbbá hogy ő az oldal üzemeltetője.
- [7] Álláspontjuk szerint a felperes valótlanul állította, hogy 2012-ben - várandóssága idején - a felvételek miatt vált stresszesebbé, mert saját nyilatkozata és férje vallomása szerint is csak 2014 októberében értesült a perbeli videófelvételekről. A felperesnek - kárenyhítési kötelezettsége körében - kérnie kellett volna a számára sérelmes felvételek eltávolítását. Előadták, hogy a perbeli felvételek már nincsenek az I. rendű alperes birtokában.
- [8] Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az I. rendű alperes megsértette a felperes képmása védelméhez fűződő személyhez fűződő jogát azzal, hogy a Kúrián 2012. április 11. és 25. napján

megtartott tárgyalásokról oly módon készített felvételeket, hogy azokon a felperes határozott nyilatkozata ellenére beazonosítható módon látszódik, továbbá e jogsértő módon készített felvételeket a YouTube csatornáján, **elérhetőség** elérhetőségen, „**cím**” címmel, illetve a **elérhetőség2** elérhetőségen, „**cím2**” címmel bárki számára elérhetően hozzáférhetővé tette. Kötelezte az I. rendű alperest, hogy 15 napon belül magánlevélben, a jogsértés miatt sajnálkozását kifejezve kérjen elnézést a felperestől, továbbá fizessen meg 15 napon belül a felperesnek 700.000 forint kártérítést és 350.000 - 350.000 forint után 2012. április 12. és április 25. napjától kezdődően a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki kamatot.

- [9] Megállapította, hogy a II. rendű alperes megsértette a felperes képmása védelméhez fűződő személyhez fűződő jogát azzal, hogy a Kúrián 2012. április 11. és 25. napján megtartott tárgyalásokról I. rendű alperes által jogsértő módon készített felvételeket a **weboldal** linkkel a honlapján, „**cím**” címmel, illetve a Facebook-oldalán, „**cím2**” címmel bárki számára elérhetően hozzáférhetővé tette. Kötelezte a II. rendű alperest, hogy 15 napon belül magánlevélben, a jogsértés miatt sajnálkozását kifejezve kérjen elnézést a felperestől, továbbá fizessen meg 15 napon belül a felperesnek 200.000 forint kártérítést és 100.000 - 100.000 forint után 2012. április 12. és április 25. napjától kezdődően a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki kamatot. A bíróság az alpereseket a további jogsértéstől eltiltotta és ezt meghaladóan a keresetet elutasította.
- [10] Az alpereseket a felperes javára egyetemlegesen kötelezte 376.920 forint perköltség megfizetésére. Az állam javára elrendelt illetékfizetési kötelezettséget az I. rendű alperes tekintetében 42.000 forintban, a II. rendű alperes vonatkozásában 36.000 forintban határozta meg.
- [11] Az alkalmazott jogszabályok körében ismertette a régi Ptk. 75. §-t és 80. §-t, a Pp. 134/A. §-t, a 164. § (1) bekezdését és a 206. §-t.
- [12] Abból indult ki, hogy a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény hatályba lépése előtt történt jogsértésért az elkövetéskor hatályos korábbi rendelkezést kell alkalmazni. A régi Ptk.-nak a képmással való visszaéléssel kapcsolatban kialakult bírói gyakorlata a hozzájárulás nélküli képkészítést és felhasználást jogsértésként értékelte azzal, hogy a hozzájárulás beszerzésének kötelezettsége alól csak a nyilvános közszereplés jelent kivételt. A felperes mint a **rendészeti szerv**-t polgári peres eljárásokban képviselő jogtanácsos a Pp. szerint nem minősült olyan közszereplőnek, aki az őt ábrázoló kép- és hangfelvétel készítését tűrni köteles. A bíróság tagján, a jegyzőkönyvvezetőn kívül a polgári eljárásban senki nem köteles tűrni, hogy róla a tárgyaláson kép- és hangfelvétel készüljön, így a felperes e jogát gyakorolva a képfelvétel készítését megtilthatta.
- [13] Az I. rendű alperes a felperes hozzájárulása nélkül, kifejezett tiltakozása ellenére készített róla képfelvételt. A felvételek az I. rendű alperes YouTube csatornáján voltak láthatóak, amelyet az elsőfokú bíróság jogellenes felhasználásként értékelt.
- [14] Az elsőfokú bíróság a II. rendű alperes által igényelt domain néven nyilvántartott honlapon és a II. rendű alperes nevével megjelenő Facebook-oldalon közölt tartalom vonatkozásában megállapította, hogy a felperest is ábrázoló tartalmat a II. rendű alperes tette bárki számára elérhetővé. Az alperesek érdekkörébe tartozó cikkek jelentek meg olyan fórumokon, amelyek felett az I-II. rendű alpereseknek volt joga rendelkezni. Ellenkező peradat hiányában e körülményekből az elsőfokú bíróság arra következtetett, hogy valamennyi felvétel az alperesek jóváhagyásával került az internetre. A csatolt közokirat hitelt érdemlően alátámasztotta, hogy 2017. január 27-én megnyithatók voltak a videók, tehát az interneten még fellelhetők voltak. Az alperesek nem bizonyították, hogy 2012. áprilisa és 2017. januárja között a felvételek nem voltak folyamatosan elérhetőek.

- [15] A jogsértő jellegtől való megfosztás elrendelésére irányuló keresetet az elsőfokú bíróság azért utasította el, mert a felvételek kikerültek az I. rendű alperes birtokából. A felperest ért sérelemért kért kompenzációt mindkét alperes vonatkozásában megállapíthatónak tartotta. A II. rendű alperes mindkét tárgyaláson jogi képviselőként járt el és szembe helyezkedett - felperes személyiségi jogait figyelmen kívül hagyva - a jogszabályi rendelkezésekkel. A felvételkészítést a felperes már a tárgyalóteremben észlelhette, a 2012. áprilisi tárgyaláson már várandósan tartotta távol magát a nyilvánosságtól.
- [16] A pervesztes alpereseket a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a perköltség megfizetésére. Az eljárásról megállapította, hogy az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 57. § o) pontja alapján tárgyi illetékmentesnek minősült, ezért határozatának indokolása szerint a kereseti illeték megfizetéséről nem határozott. Ezzel szemben a határozat rendelkező részét a [10] bekezdésben foglaltak szerint hirdette ki.
- [17] Az ítélet ellen mindkét alperes fellebbezett. Jogorvoslati kérelmük elsődlegesen az ítélet megváltoztatására és a kereset elutasítására, másodlagosan az elsőfokú ítélet részben megváltoztatására és a nem vagyoni kártérítési követelés elutasítására, illetőleg összegének mérséklésére, továbbá a felperes perköltségben marasztalására irányult.
- [18] A fellebbezésben kifejtett jogi álláspontjuk szerint az elsőfokú bíróság a Pp. 134/A. § és a régi Ptk. 80. § (2) bekezdés rendelkezéseinek téves értelmezésével jutott arra a következtetésre, hogy a felperesről - mint állami szerv jogtanácsosáról - csak engedélyével készíthető és használható felvétel.
- [19] A rendőri szerv által harmadik személyeknek tevékenysége során államigazgatási jogkörben okozott kár címén indított polgári perben az állami szerv nem magánfélként vesz részt. A 134/A. § (3) bekezdés utolsó mondata egyértelmű tűrési kötelezettséget ír elő az állami feladatot ellátó, e feladatkörben eljáró személyek körében a tárgyalásról készítendő kép- és hangfelvételekkel kapcsolatban. Az elsőfokú bíróság ellentétes tartalmú jogértelmezése sérti a Pp.-nek az állami szervek átlátható és nyilvánosság általi megismerhetőségére vonatkozó követelményeket érvényesítő rendelkezését. Hivatkoztak arra is, hogy az elsőfokú bíróság értelmezése az Alkotmánybíróság 7/2014. (III. 7.) AB határozatban és 28/2014. (IX. 29.) AB határozatban foglaltakkal sincs összhangban, mert nem indokolt különbséget tenni aközött, hogy az állami szervek érdekében eljáró személyek nyilvános tárgyaláson járnak el vagy éppen közterületen tevékenykednek, mely előbbi esetben sem illeti meg őket a képfelvétellel kapcsolatban további védettség. A felvételeken a felperes csak a szükséges mértékben, néhány vágókép erejéig és nem öncélúan, alig felismerhető módon jelenik meg, amely miatt hátrány nem érhet.
- [20] A Pp. 3. § (3) bekezdés és a 206. § alapján a felperesnek állt érdekében annak bizonyítása, hogy az I. rendű alperes működteti a perbeli YouTube csatornát, illetve a II. rendű alperes a **weboldal** internetes honlapot, valamint hogy ők tették közzé a sérelmezett felvételeket. Megismételték az elsőfokú eljárásban előadott, a határozott kereseti kérelem feltételeinek nemteljesülésére vonatkozó jogi érveiket. Álláspontjuk szerint a jogsértő magatartás pontos megjelölése hiányában az elsőfokú bíróság a kereseti kérelmen túlterjeszkedve állapította meg, hogy a 2012. május és 2017. január közötti folyamatos hozzáférhetővé tétellel sértették meg felperes személyiségi jogait.
- [21] Másodlagos fellebbezési kérelmüket azzal indokolták, hogy a személyiségi jogsértés megtörténte nem jár automatikusan nem vagyoni kártérítés fizetési kötelezettséggel. Az ítélezési gyakorlat szerint nem vagyoni kártérítésre a jogsértést elszenvedett fél csak abban az esetben tarthat igényt, ha bizonyítja, hogy a jogellenes magatartással összefüggésben olyan hátrány érte, melynek csökkentéséhez nem vagyoni kártérítés megítélése indokolt. A felperes nem bizonyította, hogy a felvételek miatt atrocitások érték, stresszessé és megalázóvá vált számára a munkavégzés, amely

miatt munkahelyet is kellett váltania. Amennyiben a felperes észlelte a szándékával ellentétes felvételkedésért, a Ptk. 340. § szerinti kárenyhítési kötelezettség körében már a helyszínen tiltakoznia kellett volna és kérnie a felvételek törlését. Amennyiben a videófelvételek közzététele valóban komoly sérelmeket okozott a felperesnek, akkor életszerűtlen az a hivatkozása, hogy azért nem kereste meg az alpereseket, mert úgy gondolta, hogy úgysem törölték volna a felvételeket, illetve meg akarta várni a többi jogtanácsos által indított egyéb per jogerős befejezését.

- [22] Megítélésük szerint a megítélt nem vagyoni kár összege eltúlzott, figyelmen kívül hagyja a felperest ért hátrányok bizonyítottságának hiányát, a károsulti közrehatás jelentős mértékét és a következetes bírói joggyakorlatot is. A jelen ügyben csak két alkalommal került sor a képmás közzétételére, amely során a felperest egyáltalán nem sértő formában mutatták be.
- [23] Az alperesek az elsőfokú perköltséget is eltúlzottnak tartották, így annak mérséklését kérték.
- [24] A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására és alperesek perköltségben marasztalására irányult.
- [25] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helyesen alkalmazta a jogsértő magatartások elbírálása során a régi Ptk. rendelkezéseit és helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy a felperes a Pp. 134/A. §-a szerint nem minősült közszereplőnek. Hivatkozott arra, hogy az alperesek téves jogértelmezésével szemben, a jelen ügyben hozott elsőfokú ítélet következtetésével egyezően foglalt állást a Fővárosi Ítéltábla 1.Pf.20.495/2015/6/II. számú jogerős ítélete, amelyet a Kúria hatályában fenntartott. A Kúria döntésével szemben előterjesztett alperesi alkotmányjogi panaszt az Alkotmánybíróság a 3021/2018. (I. 26.) AB határozatával elutasította. Utalt az Alkotmánybíróság azon megállapítására, hogy a tárgyalóterem önmagában nem a közügyek vitájának fóruma, hanem a vádról vagy a peres felek jogairól döntő igazságszolgáltatás helyszíne, továbbá a jogtanácsosok nem közvetlen hatalomgyakorlóként vagy közéleti szereplőként voltak érintettek az eljárásban, szerepük kizárólag a bírósági tárgyaláson való jogtanácsosi tevékenységre korlátozódott. Mindezek alapján hangsúlyozta, hogy az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a bírósági tárgyalás nem nyilvános közéleti esemény, így a felperes nem minősült olyan közszereplőnek, akit a tilalmazási jog ne illette meg.
- [26] Az I. rendű alperes nem vitatta, hogy a perbeli videófelvételeket ő készítette, a felperes pedig a felvételek I. rendű alperes YouTube csatornájára történő feltöltését közokirattal igazolta. Ebből kétséget kizáróan megállapítható, hogy a II. rendű alperes honlapján és Facebook-oldalán a felvételeket a II. rendű alperes tette közzé, illetve bárki számára elérhetővé. Nem annak van jelentősége, hogy ténylegesen ki végzi el a megismerhetővé tételhez szükséges technikai műveletet, hanem annak, hogy mindkét alperes vonatkozásában megállapítható a közzététel szándéka. Ezzel ellentétes állítást az alpereseknek kellett volna bizonyítaniuk.
- [27] A nem vagyoni kár körében a bíróságnak értékelnie kell, hogy az I. rendű alperes a felperes kifejezett tiltakozása ellenére készítette el a felvételt; az I. és a II. rendű alperes semmibe vette a Kúria tárgyaláson hozott végzéseiben foglaltakat. Az alperesek a felvételeket nyilvánosságra hozták, azokat a youtube.com számlálójára szerint a keresetlevél előterjesztéséig 1779-en, illetve 1432-en tekintették meg. A II. rendű alperesnek hivatásánál fogva különös tekintettel kellett volna lennie a felperes személyiségi jogaira. A felperes számára, aki semmilyen politikai pártnak nem tagja, rendkívül kellemetlen a II. rendű alperessel egy felvételen szerepelni. A felperest a feltöltött videó alapján szélsőséges nézeteket valló vagy a rendőrséggel szemben nagy ellenszenvet érző személyek is azonosíthatták. **tanú** tanúvallomásában előadta, hogy a felesége személyisége stresszes volt; a felvételeken mindig akkor mutatják, amikor valamilyen negatív értékítélet hangzik el a rendőrséggel összefüggésben.
- [28] A fellebbezés alaptalan.

- [29] Fellebbezés hiányában jogerőre emelkedett az elsőfokú ítéletnek a felvételek jogsértő jellegtől való megfosztására vonatkozó elutasító rendelkezése. A fellebbezéssel érintett körben az elsőfokú bíróság a tényeket helyesen állapította meg, érdemi döntése is helytálló volt. Olyan érvet az I. és II. rendű alperesek nem hoztak fel, ami az elsőfokú ítélet megváltoztatását indokolta volna. A fellebbezéssel összefüggésben a Fővárosi Ítéletábrázoló tábla az alábbiakat tartja szükségesnek kiemelni.
- [30] Az Alkotmánybíróság 3021/2018. (I. 26.) AB határozatát követően már nem tehető vitássá, hogy a bírósági tárgyalás szituációjának és az eljáró bíró által hozott tiltó végzésnek nemcsak az alkalmazandó törvényi rendelkezések alkalmazása során, hanem az alkotmányossági mérlegelésben is meghatározó jelentősége van. A fénykép- és a videófelvétel készítése tekintetében a szólás- és sajtószabadság gyakorlásának mércéi eltérnek egyfelől a bírósági tárgyalóteremben és tárgyalás, másfelől az egyéb helyszínek (jellemzően nyilvános közterületek) és ott zajló közéleti események kontextusában. Míg utóbbi körben a jelen kor eseményének megörökítése és tudósítása elé kivételes esetben gördíthető csak akadály, addig a tárgyalóteremben történetekre - mindenekelőtt a bíróság függetlensége, pártatlansága, az ítélezés minden külső befolyástól mentes biztosítása, a perbeli cselekmények zavartalansága, illetve az eljárásban résztvevők érdekeinek védelme érdekében - speciális törvényi szabályozás vonatkozik. A tárgyalás nyilvánossága, mint az Alaptörvény XXVIII. cikkének (1) bekezdésében és nevesített garanciális alapelv mindenekelőtt a tárgyalóterem nyilvánosságát a bírósági eljárás és döntés figyelemmel követhetőségét jelenti. Alapvető indoka nem a közéleti vita általános információs érdeke, hanem az eljárásban érintettek védelme azzal, hogy jogaikról bíróság a tárgyalás nyilvánosságának színe előtt döntsön. A tárgyalóterem ugyanis önmagában nem a közügyek vitájának fóruma, hanem a peres felek jogairól döntő igazságszolgáltatás helyszíne. Az igazságszolgáltatás általános és a perben részt vevő speciális érdekei, jogai mentén a tárgyalóterem nyilvánossága tehát másképp ítéltető meg, és a sajtószabadság korlátozása ez esetben szélesebb körben minősül indokoltnak, mint a közügyektől jelenkor eseményeiről szóló szokásos módosítások kapcsán {3021/2018. (I. 26.) AB határozat Indokolás [25]-[26]}.
- [31] Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 39. § (1) és (2) bekezdése szerint, ha e törvény eltérően nem rendelkezik, az Alkotmánybíróság döntése mindenkire nézve kötelező. Az Alkotmánybíróság döntése ellen jogorvoslatnak nincs helye. Az ítélezési gyakorlat arra figyelemmel követi az alkotmánybíróság döntéseit, hogy az alkotmánybírósági határozatok az alkotmányossági érvelés tekintetében kötelezőek. Ez azt jelenti, hogy az alkotmányossági kérdésben mind a rendelkező rész, mind az indokolás kötelező (Kúria Kfv.37.363/2015/7.). Jelen esetben is éppen erről van szó. Az Alkotmánybíróság döntésében megadta a perbeli ügyben alkalmazandó jogszabály - kiemelten a Pp. 134/A. § (3) bekezdés - egyetlen lehetséges alkotmányos értelmezését, és azt az elsőfokú bíróság is helyesen követte.
- [32] Jelentőséget kellett ezért tulajdonítani a jelen perben annak, hogy a Kúria **ügyszám**/2011. számú ügyben és a **ügyszám**/2011. számú ügyben a 2012. április 11-én és 2012. április 25-én megtartott tárgyaláson - miután a felperes nem járult hozzá a képmását ábrázoló felvétel készítéséhez - nyilvánosan tájékoztatta a megjelenteket, hogy az I. rendű alperes kizárólag ennek figyelembevételével mellett készíthet a tárgyalásról felvételt. Ezt az I. rendű alperes figyelmen kívül hagyta, a felperes képmásának rögzítése és nyilvánosságra hozatala ezért nem tekinthető a sajtószabadság visszaéléstől mentes gyakorlásának. Az I. rendű alperes mindezek alapján a felvétel készítésével egyértelműen a felperes személyiségi jogát sértő, jogellenes magatartást tanúsított, amelyre két, röviddel egymást követő alkalommal került sor, vagyis mind a jogszabályi rendelkezésekkel, mind a bíróság tiltó rendelkezésével szándékosan szembe helyezkedett.

- [33] Az alperesek a fellebbezésükben hivatkoztak arra is, hogy védekezésük ellenére az elsőfokú bíróság a Pp. 3. § (3) bekezdésében és a 206. §-ában foglalt rendelkezések megsértésével állapította meg, hogy a felvételek közzététele vonatkozásában az alperesek követték el a jogsértéseket.
- [34] A rendelkezésre álló peradatokból megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság a 65.P.24.452/2017/34. számú tárgyalási jegyzőkönyvben a feleket a Pp. 3. § (3) bekezdése alapján részletesen tájékoztatta arról, hogy a felperesnek kell az alperesek jogsértését, a Ptk. 80. § (1) bekezdés alapján a képmással visszaélést bizonyítani. Az alperesek álláspontjával szemben azonban a jogsértés megállapításához annak igazolására, hogy az I. vagy II. rendű alperes személyesen helyezte el az adott tartalmat a YouTube csatornára, Facebook-oldalra, illetve a honlapra, nem volt szükség. A Ptk. alkalmazandó rendelkezése, a 80. § (1) bekezdése a más képmásával vagy hangfelvételével kapcsolatos bármiféle visszaélést tiltja, a (2) bekezdés pedig a képmás vagy hangfelvétel nyilvánosságra hozatalához további feltételként - a nyilvános közszereplés kivételével - az érintett személy hozzájárulását kívánja meg. A törvényi tényállás tehát a bármilyen formában megvalósuló visszaélést tiltja, annak ellenére, hogy az leggyakrabban a készítéssel és a felhasználással valósul meg.
- [35] Nem vitatott tényként volt megállapítható, hogy a felvételeket az I. rendű alperes készítette. Az is egyértelmű, hogy az interneten - akár YouTube csatornán, Facebook-oldalon, vagy honlapon - történő hozzáférhetővé tétel megvalósítja a felhasználást, a jogosult hozzájárulása hiányában a jogsértő magatartást. Az I. rendű alperes a 36.P.24.452/2017/19. számú tárgyalási jegyzőkönyvben úgy nyilatkozott, hogy az „név” YouTube csatorna az övé, a II. rendű alperes pedig azt jelentette ki, hogy a **weboldal** honlap regisztrációja a megbízottja útján történt, annak domain jogosultja ő maga. A Facebook-oldallal kapcsolatban a II. rendű alperes az eljárás során kizárólag azzal érvelt, hogy a felperes nem bizonyította: ő tett közzé a keresettel érintett tartalmakat és azokért ő a felelős. Ennek a bizonyítási kérdésnek azonban az ügy eldöntése szempontjából nincs jelentősége.
- [36] Az elsőfokú eljárásban az alperesek kifejezetten úgy nyilatkoztak, hogy „azon magatartásukra, miszerint YouTube csatornájukon, illetve internetes honlapjukon tömegtájékoztatási céllal tették közzé a bírósági tárgyalásokról készült felvételeket (...) egyértelműen vonatkozik a sajtószabadság alapelve” (36.P.24.452/2017/8. számú beadvány 2. oldal). Ez a nyilatkozat ténybeli beismerésnek minősült a közzététel megítélésében, és azzal a magatartással is összhangban áll, hogy az alperesek az úgynevezett admin jogosultságot (szerkesztési jogot) a perben nem vitatták. Az az előadás azonban, amely a felperes által nem bizonyítottként értékelt egy körülményt, csupán jogi érvként szolgál, de nem feleltethető meg azon tény állításának, hogy nem az alperesek helyezték el a világhálón a felvételeket. Ilyen kifejezett tényállítást a perben nem tettek, ezért annak bizonyítandóként értékelése fel sem merülhetett.
- [37] Ettől függetlenül is figyelemmel kell lenni arra, hogy a saját YouTube csatornán, illetve egy honlapon közzétenni kívánt tartalmakról a regisztrált felhasználó, a domain jogosultjának hozzájárulása vélelmezett, anélkül nem lehet döntést hozni. A közzétett tartalomért ezért a YouTube csatorna, továbbá a honlap működtetője a Ptk. alapján közvetlen felelősséggel tartozik abban az esetben is, ha a tartalmat a csatornáról később törölte. Ugyanezen elv mentén a Facebook-profil fenntartója, működtetője a jogsértő tartalmak nyilvánosságra hozataláért közvetlenül felelősséggel tartozik, függetlenül attól, hogy az érintett bejegyzés elhelyezéséről tudomást szerzett-e. Azzal ugyanis, hogy e tartalmak elhelyezésére, széles körű nyilvánosság elé tárására mások számára is lehetőséget biztosított, vállalta annak kockázatát, hogy a felületen jogsértő közlemények is megjelenhetnek. Ezért a YouTube csatornán, honlapon, illetve Facebook-oldalon a jogsértő felvételek hozzáférhetővé tétele önmagában felhasználást jelent és megalapozza annak üzemeltetőjével szemben a személyiségi jogában megsértett személy anyagi jogi igényérvényesítését. Az elsőfokú bíróság tehát helytálló döntéssel állapította meg mind az I., mind a II. rendű alperes jogsértő magatartását a felperes képmáshoz fűződő jogának sérelmét, és ezzel

összefüggésben helyesen alkalmazta a Ptk. 84. § (1) bekezdés *a)*, *b)*, *c)* és *e)* pontjában foglalt jogkövetkezményeket.

- [38] Az alperesek azon fellebbezési érve is megalapozatlan, amely szerint az elsőfokú bíróság a kereseti kérelmen túlterjeszkedve állapította meg a 2012. és 2017. közötti folyamatos jogsértést. A bíróság ítéletének rendelkező részében erre vonatkozó megállapítást nem tett, a határozatból kitűnően a jogsértés megállapítását a Ptk. 80. § (1) és (2) bekezdés törvényi tényállási elemeihez igazítva határozta meg („felvételt készített”, „hozzáférhetővé tette”). Az ítélet tényállásában és jogi indokolásában szereplő időtartam megállapítására pedig azért volt szükség, mert az elsőfokú bíróság a nem vagyoni kár összegének meghatározása körében a jogsértés elkövetési módját és annak felperesre gyakorolt hatását is értékelte.
- [39] Az ítéletábra egyetértett az elsőfokú bíróság által meghatározott nem vagyoni kár összegével is, annak leszállítására a fellebbezésben foglalt érvek nem voltak alkalmasak. Az elsőfokú bíróság helyesen vette figyelembe mindazon körülményeket, amelyek együttes értékelése a Ptk. 354. § (4) bekezdése szerint a károsultat ért nem vagyoni hátrány csökkentéséhez vagy kiküszöböléséhez szükséges volt. E szempontokat ítéletében az elsőfokú bíróság a szükséges terjedelemben ismertette, és azok mentén helyesen tulajdonított annak jelentőséget, hogy az I. rendű alperes tekintetében a jogsértés részben a felvétel készítésével, majd azok hozzáférhetővé tételével, a II. rendű alperes vonatkozásában pedig a közzététellel valósult meg. Helyesen vonta értékelése körébe azt is, hogy az alperesek kifejezetten a felperes tiltakozása ellenére és bírói tiltás mellett, több alkalommal valósították meg a jogsértést.
- [40] Mindezen indokok alapján a Fővárosi Ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdés alapján helybenhagyta.
- [41] A pervesztes alperesek nem minősülnek egységes pertársaknak, ezért a felperes javára megítélt, a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés *a)* pontja szerint meghatározott mértékű perköltséget közöttük megosztva rendelte teljesíteni a Pp. 78. § (1) bekezdés és a 82. § (2) bekezdés alapján. Az eljárásban az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 62. § (1) bekezdés *f)* pontja miatt érvényesülő illetékfeljegyzési jog előlegezésére figyelemmel a Fővárosi Ítéletábra a fellebbezési értékhez arányosított illeték viseléséről döntött.

Budapest, 2021. február 9.

Véghe dr. Szabó Zsuzsanna s.k.. Kovács Helga s.k.
a tanács elnöke előadó bíró

. Kovaliczky Ágota s.k.
bíró